

grundigt gennemarbejdede notat over, hvad det her var for en problemstilling, så vi kender de muligheder, ministeren og ministeriet har haft for at vurdere, om der skulle fremsættes lovforslag? Det er de to spørgsmål til ministeren.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Hr. Ole Stavad henviser til de overvejelser, embedsmændene har gjort i huset og til de interne papirer, som embedsmændene har haft.

Vi har offentliggjort alt, hvad der kan offentliggøres i den her sag efter reglerne for offentliggørelse, og vi følger helt de regler. Vi er naturligvis indstillet på at følge de regler, som findes på det her område.

Jens Peter Vernersen (S):

Nu beder jeg skatteministeren om, at det spørgsmål, der nu har været stillet adskillige gange, bliver besvaret. Var det skatteministeren, der, som det fremgår af bilag 286, tog stilling til, at der *ikke* skulle lovgives?

Skatteministeren har selv sendt dette bilag over til udvalget 23. februar med ministerens underskrift, og heraf fremgår det altså, at man har taget stilling til det i departementet. Var det skatteministeren? Sådan må det forstås.

Så vil jeg godt bede helt præcist om, at det endelige notat, der også omtales færdigt april 2002, tilgår Skatteudvalget. Vil skatteministeren sikre, at det også sker?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan ikke se af det notat, at det er mig, der har taget stilling. Hvor er står det? Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg har refereret de overvejelser, der har været, og min stillingtagen til den konkrete sag er jo også fremgået af det sagsforløb, der har været, og af det lovforslag, jeg nu har fremsat.

Jens Peter Vernersen (S):

Det fremgår af svaret fra skatteministeren på side 3, at departementet – det er den øverste del af ledelsen derovre – skulle finde en afklaring. Den afklaring kan man jo kun finde ved at gå højere op i systemet, og det er skatteministeren. Derfor spørger jeg: Hvordan gav skatteministeren den besked om, at dette lovforslag ikke skulle fremsættes? Det må skatteministeren da kunne huske et eller andet om. Anderledes kan det jo ikke være.

Så bad jeg præcist om, at det endelige notat, færdigt i april 2002, tilgår Skatteudvalget. Vil

skatteministeren sikre det? Det er to enkle spørgsmål. Jeg har flere, men dem må jeg vende tilbage til næste onsdag. De to spørgsmål må kunne besvares helt præcist i dette møde.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det, der står her på side 3, er:

Spørgsmål om pengeinstitutters kapitalnedsættelse af fradrag for tab og de påtænkte ændringer af skatteansættelserne var med som et orienteringspunkt på et møde den 4. juni 2002 mellem Skatteministeriets øverste embedsmænd.

Baggrunden var, at det på grund af beløbets størrelse måtte forventes, at sagen ville påkalde sig stor opmærksomhed i den finansielle sektor. Departementet blev på mødet bedt om en afklaring af udsigterne for den generelle ændring af aktieavancebeskatningsreglerne. Departementet og Told- og Skattestyrelsen havde herefter den 19. juni 2002 et særskilt møde, hvor problemet blev drøftet.

Told- og Skattestyrelsen udarbejdede herefter en orientering om pengeinstitutternes fradrag for tab af egne aktier. Styrelsen har i den orientering oplyst osv. osv.

Kl. 14.05

Undskyld, undskyld, jeg må hellere tage den næste sætning med:

Styrelsen har i denne orientering oplyst, at departementets melding var, at en fremsættelse af nye aktieavancebeskatningsregler ikke var umiddelbart forestående.

Vi er enige om, at det er det, vi taler om.

Jeg kan sige, at spørgsmålet om en aktieavancebeskatningslovgivning, som også stod i lovkataloget i begyndelsen af denne regeringsperiode, var et spørgsmål, som blev drøftet adskillige gange, for så vidt angår personbeskatning – i særlig grad personbeskatning. Det, diskussionen drejede sig om, hvad jeg også har været inde på tidligere, var faktisk alene spørgsmål om 3-års-reglen, 100.000-kroners-grænsen og alle de her ting.

Jeg kan godt sige, at det har været en meget kompliceret sag at drøfte. Vi har brugt mange timer på det, ligesom den tidligere regering brugte mange timer på at diskutere spørgsmål om 3-års-reglen og 100.000-kroners-grænsen. Vi er ikke nået til vejs ende i den diskussion, så enkelt er det.

Hermed sluttede spørgsmålet.